

SESSION 2021

**AGREGATION
CONCOURS EXTERNE**

Section : HEBREU

LINGUISTIQUE - COMMENTAIRE EN FRANÇAIS

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Si vous repérez ce qui vous semble être une erreur d'énoncé, vous devez le signaler très lisiblement sur votre copie, en proposer la correction et poursuivre l'épreuve en conséquence. De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, vous devez la (ou les) mentionner explicitement.

NB : Conformément au principe d'anonymat, votre copie ne doit comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé consiste notamment en la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de la signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

Les réponses seront rédigées en français

1. **Morphologie :**

Analysez du point de vue morphologique les exemples soulignés dans l'extrait du roman de S. MICHAEL : donnez-en la racine, le schème, leur mode de formation, et la partie du discours.

2. **Syntaxe :**

a. Analysez syntactiquement les 3 phrases en gras.

b. En vous appuyant sur le texte ainsi que sur vos connaissances personnelles, présentez les différents types de phrases en hébreu. N'oubliez pas d'illustrer vos propos par des exemples inventés ou tirés du texte.

3. A partir d'exemples choisis dans l'ensemble du texte, vous traiterez la question suivante : **le participe (הבינוני)**.

Pour le traitement de la question, vous fondez votre argumentation sur une étude précise des formes tirées du texte. Vous procéderez à partir de ces formes à toutes les manipulations et comparaisons jugées utiles, en se référant à leur contexte.

ירדתי לעיר התחתית כמתגוננת מפני רוח תוקפנית שמנשבת בגבי. בסמטה התלולה הגולשת פסעתי בזהירות אל השאון והצפיפות של רחוב העצמאות. מאחורי היה הוואדי שרובו ערבי ולפניי הרחוב שרובו יהודי. רוכלי שוק התורכים לפירות ולירקות שיבחו את סחורתם בעברית, גידפו בערבית, ושקלו בעיניים ערניות תפוחים עסיסיים ועכוזי נשים. רוב הלקוחות היו פקידיים ופקידות שחמקו ממשרדיהם. הרוכלים לא שכחו את צור מחצבתם, את המשפחות העניות, את נשירתם מבתי הספר, את עמידתם בימי ילדותם עד היום הזה, ועטו על הכסף באצבעות חמדניות. מאוחר מדי נוכחו לדעת ברוח נמוכה שאין בכסף בלבד כדי להגשים מה שחלמו להיות. בלשון גסה הצליפו בנערות שהופעתן זולה, שהיו מסוגלות להשיב להם מנה אחת אפיים, אבל לשונם לעה וחיפשה מילים מעולם אחר בהתקרב לקוחה בעלת חזות מכובדת.

בימים שהיה בי כוח לכך הייתי מקצרת את דרכי לעבודה והולכת דרך השוק. אהבתי את השפע ואת הצבעים המרהיבים של הררי הפרי ואת ההמולה השוקקת חיים אחרי הלילות המשמימים. בין הדוכנים הססגוניים היה רובץ לו דרך קבע מוכר נענע אחד, שגם בימות הקיץ היה לובש מעיל של חורף. זקן היה מסבא אֶלְיָאס, ודיבר ערבית מרוקאית ועברית תנכית. את הנענע שמר בשק לח,

אבל נדמה היה לי תמיד שריח הנענע נודף ממנו עצמו ולא מן השק. פעמיים בשבוע הייתי קונה אצלו אגד אחד לתבל את התה בבית. בחיך עצור היה נענה על ברכתי ומפשפש עמוק בתוך השק ושולה בשבילי כביכול את הטרי שבאגדים. כשהייתי עייפה הייתי הולכת בדרך הארוכה ועוקפת את השוק. פעולתם של נדודי שינה ניכרת בפניי ורוכלים לא מנסים היו טועים וסבורים עליי שאני מסוממת. בליל העברית והערבית ששימש להם שפה היה כמדביק אותי ועובר על פניי, עד שנדמה היה לי שרוכלים בסוף השוק ערוכים לקראתי קודם שהם רואים אותי. **פעם אחת ניסיתי לחייך אליהם בסלחנות אבל חיוכי היה רפה והם פירשוהו פירוש אחר.** דיבוריהם וצהלתם היו כתרועות ציידים. איש מהם, אף לא מן הערבים שבהם, לא העלה על דעתו שאני ערבייה.

בבוקר ההוא היו חושיי מעורפלים, שאם לא כן הייתי הולכת בדרך הארוכה. כיוון שנכנסתי לשוק מיד עמדתי על שגיאתי. ההערות והצחוק והמבטים היו כברד של אבנים. דימיתי בנפשי שאני מגמאת את הדרך החלקה ונעריו של אבו-נחלה דולקים אחריי ונשיפותיהם באוזניי, והם צוחקים למראה חולצתי ה**דבוקה** לעורי. במרוצתי ראיתי את מוכר הנענע המרוקאי נושא אליי אגד כמגיש זר פרחים, וביקשתי לצעוק לו שלא לנענע אני זקוקה, מתאוה אני להצטנף במעיל החורף ולהרטיב את שפתיי בשק הלח המוטל לפניו. והוא מחייך אליי בארבע שיניים ואפלה ביניהן, ואני נדהמת – גם הזקן הבלה הזה? ואני נעלבת ואומרת לגעור בו אבל הוא מוסיף לחייך בפיו האפל. אני מסתכלת בו והנה אין כל דבר אפל בחיוכו. אין הוא מחייך בעצם. פיו פעור כפיו של משתנק הנאבק לנשום. ואיש מן הרוכלים אינו משגיח בי כלל. לחינם אני רצה או מדמה בנפשי שאני רצה. המרוקאי נפנף בידו כמבקש למקד את מבטי התועה. לא היה בי הכוח להתכופף וליטול את האגד. גם חששתי לפתוח את ארנקי כי אצבעותיי רעדו. חתרתי לצאת משם קודם שאמצא את עצמי שרועה בין בדלי סיגריות ועלי כרוב רקובים. עצמתי את עיניי ופקחתי אותן. הסחרחורת לא פגה. **ציפורני היד האוחזת ברצועת הארנק ננעצו בבשרי, ובעזרת הכאב הגעתי לרחוב העצמאות.**

סמי מיכאל, **חצוצרה בוואדי**, הוצאת עם עובד, 1987, עמודים 19-20

INFORMATION AUX CANDIDATS

Vous trouverez ci-après les codes nécessaires vous permettant de compléter les rubriques figurant en en-tête de votre copie.

Ces codes doivent être reportés sur chacune des copies que vous remettrez.

Concours	Section/option	Epreuve	Matière
EAE	0428A	103	3750